

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน และสิทธิในการบริโภค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

The Development of Learning Activities Using Problem-Based Learning on Everyday Life Economics and The Consumption Rights of Students in Grade 8

จันทร์เพ็ญ วันทอง¹ และอรุณ ชูกระเดื่อง²

Janpen Wanthong¹ and Arun Suikraduang²

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม^{1,2}

Faculty of Education Rajabhat Maha Sarakham University^{1,2}

Corresponding author, E-mail: porjanpen7@gmail.com¹, arun.suikraduang@gmail.com²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเรื่องเศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวันและสิทธิในการบริโภคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน 3) ศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียงของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนบ้านป่าจั่วหนองฮี ตำบลหินตั้ง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ทั้งหมด 20 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดอยู่อย่างพอเพียง แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเรื่องเศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวันและสิทธิในการบริโภค มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.15/82.16 2) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน และสิทธิในการบริโภค มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน และสิทธิในการบริโภค มีคะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียงอยู่ในระดับมาก 4) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับ มาก

คำสำคัญ: กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียง

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) develop the learning activities using problem-based learning on everyday life economics and the consumption rights of students in grade 8 with efficiency according to the 80/80 criteria 2) compare the learning achievements during pre-study and post-study phrases for 8th grade student by using problem-based learning. 3) study the desirable characteristics of sufficient living of students who studied in problem-based learning management. 4) study the student satisfaction with problem-based learning activities. The sample group was the total of 20 students in grade 8 room 3 Ban Pa Ngio Nong Hee School, Hin Tang Subdistrict, Ban Phai District, Khon Kaen Province and was selected by group random sampling. The research tools were problem-based learning activity plans , achievement test, the measure of sufficient living, a questionnaire on student satisfaction with problem-based learning activities. Statistics used in the research were percentage, mean, standard deviation and t-test.

The research findings were as following: 1) the efficiency of learning activities using problem-based learning on everyday life economics and the consumption rights of students in grade 8 room 3 was equal to 82.15/82.16 2) Students who studied using problem-based learning activities for economics in everyday life achieved a higher result for the after study with an increased statistical significance of 0.053) Students who studied by using problem-based learning activities on economics in everyday life and consumption right had a high level on desirable characteristics of sufficient living. 4) 8th grade students had a high level of satisfaction with the problem-based learning activities.

Keywords: Learning Activities of the Problem Based, Activities Achievement, The Desirable Characteristics of Being Sufficiently

บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืนตาม ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561-2580 ด้านการพัฒนา และส่งเสริมศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติ และในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษา ศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะ สื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 และอนุรักษ ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ผู้การเป็นคนไทย ที่มีทักษะสูงเป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ซึ่งมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ(หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551, 2551, น. 4) กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจการดำรงชีวิตของมนุษย์ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและการอยู่ร่วมกันในสังคมการปรับตัวตามสภาพแวดล้อมการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เข้าถึงพัฒนาการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยกาลเวลาตามเหตุปัจจัยต่าง ๆ เกิดความเข้าใจตนเองและผู้อื่น มีความอดทน อดกลั้น ยอมรับ ในความแตกต่างและมีคุณธรรมสามารถนำกระบวนการทำงาน เป็นกลุ่ม การสร้างความสามัคคี ให้อภัยผู้อื่น และส่งเสริมให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติและสังคมโลก

(หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551, น. 132)การสอนสังคมศึกษาในศตวรรษที่ 21 เป็นการวิเคราะห์ สังเคราะห์และพัฒนาแนวคิดสำหรับการจัดการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะที่สอดคล้องกับทักษะ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ตามหลัก 3R และ 7C เพราะเป็นสาระการเรียนรู้ที่เน้นการอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุข การเป็นพลเมืองดี ศรัทธาในหลักธรรมของศาสนา การเห็นคุณค่าของทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม มีความรักชาติ และภูมิใจในความเป็นไทย แม้ สังคมศึกษาจะเป็นเพียงวิชาหนึ่งในหลักสูตร แต่มีสาระและหน่วยการเรียนรู้ที่ครอบคลุมการพัฒนาผู้เรียนที่สนองตอบ จุดหมายของหลักสูตรหากกระบวนการจัดการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา มีประสิทธิภาพ แก้ปัญหาการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพต่ำของประเทศได้ และสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นทรัพยากร อันทรงคุณค่าเพื่อพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ 4.0 ภายใน 20 ปี (กนก จันทร์ทอง, 2560, น. 227) วิจัยจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการสอนที่มุ่งจัดกิจกรรม การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการดำรงชีวิตเหมาะสมกับ ความสามารถและความสนใจของผู้เรียนโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีหลายวิธี การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นการจัดการเรียนรู้ ที่เริ่มต้นด้วยปัญหา เพื่อเป็นสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากไปแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ต้องการที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง จากแหล่งวิทยาการที่หลากหลาย เพื่อนำมาใช้ในการ แก้ปัญหาโดยที่ไม่ได้มีการศึกษาหรือเตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับ ปัญหาเพื่อนำมาแก้ปัญหา ซึ่งอยู่บนพื้นฐานความต้องการ ของผู้เรียน เป็นกระบวนการที่คล้ายกับการสืบเสาะหาความรู้ ทางวิทยาศาสตร์โดยที่ผู้เรียนมีการทำงานกันเป็นทีม ครูเป็นผู้ให้ คำแนะนำช่วยเหลือและสนับสนุนในการเรียน(อาภรณ์ แสงรัมย์, 2543, น. 14; วลี สัตยาภัย, 2547, น. 16; ชาพีนา หลักแหล่ง, 2552, น. 14) และมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติไว้ 7 ขั้นตอน (วัชร เล่าเรียนดี (2547, น. 73) ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐานนี้ทำให้เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์อันจะ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง

สภาพการเรียนการสอนรายวิชาสังคมศึกษาของโรงเรียนบ้านป่าจิวหนองฮี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของแก่น เขต 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ได้มีรายงานผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2564 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 50.70 ซึ่งลดลงมาจาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ที่มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 87.78 พบว่าโรงเรียนควรเร่งพัฒนาเนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนอยู่ในลดลง (รายงานผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโรงเรียนบ้านป่าจิวหนองฮี, 2564, น. 35) และในสภาพสังคมในปัจจุบันนี้พฤติกรรมสำคัญของวัยรุ่น ที่มอง ส่วนทางกับการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย กินของแพง หูเห่าเกินจำเป็น จึงมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน และกิจกรรมของนักเรียน นักศึกษาในทุกระดับ (บทความออนไลน์ หนังสือพิมพ์ ASTV ผู้จัดการ, 2558) จากบทความจะทำให้เห็นการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยของวัยรุ่นในปัจจุบันซึ่งอยู่ในช่วงวัยที่กำลังศึกษาจึงเป็นที่มาของการนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับการศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานไว้ 6 ขั้นตอนดังนี้ 1) กำหนดปัญหา 2) การทำความเข้าใจปัญหา 3) ดำเนินการศึกษาค้นคว้า 4) สังเคราะห์ ความรู้ 5) สรุปและประเมินค่าคำตอบและ 6) นำเสนอและประเมินผลงาน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2550, น. 2-3) มีจุดเด่นของการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานที่มีประสิทธิภาพส่งผลให้การเรียนที่รวมกับส่งเสริมกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม การสร้างความสามัคคีให้แก่ผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และกระตุ้นให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการทำงานพัฒนาและช่วยเหลือตนเองเพื่อไม่ให้เป็นการละเลยของเพื่อนในกลุ่มส่งผลให้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นซึ่งสอดคล้องกับ

งานวิจัยของ ฤติรัตน์ แบ่งหอม (2558, น. 278)การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ (มัญชุสูลานอก, 2565, น. 74) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน วิชาสังคมศึกษา ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน วิชาสังคมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก จากด้านการพัฒนา และส่งเสริมศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อพัฒนาคน ในทุกมิติ และในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ เป็นเป้าหมายในการพัฒนาพลเมือง แต่ด้วยสภาพปัญหาทางสังคมและด้านเศรษฐกิจของปัจจุบัน ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน ที่ต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหาที่พบในชีวิตประจำวันจากเป้าหมายและสภาพปัญหาดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และให้นักเรียนได้ดำเนินชีวิตประจำวันอย่างพอเพียง ซึ่งจะเป็นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องเศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวันและสิทธิในการบริโภคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนบ้านป่าจั่วหนองฮี ตำบลหินตั้ง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น 3 ห้องเรียน ทั้งหมด 72 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ทั้งหมด 20 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม ของโรงเรียนบ้านป่าจั่วหนองฮี ตำบลหินตั้ง อำเภอบ้านไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การอยู่อย่างพอเพียง และความพึงพอใจ

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย รายวิชาสังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เนื้อหาหน่วยที่ 3 เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน จำนวน 6 ชั่วโมง และหน่วยที่ 4 สิทธิในการบริโภค จำนวน 4 ชั่วโมง รวมจำนวน 10 ชั่วโมง

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวันและสิทธิในการบริโภค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 แผน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวันและสิทธิในการบริโภค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 ข้อ
3. แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียง จำนวน 18 ข้อ
4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวันและสิทธิในการบริโภค จำนวน 15 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สูตร E1 และ E2
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติทดสอบที (t-test dependent)
3. วิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียงโดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วเทียบกับเกณฑ์
4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วเทียบกับเกณฑ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำหนังสือจากคณะครุศาสตร์ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านป่าจั่วหนองฮี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 เพื่อขอให้ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 เป็นกลุ่มทดลองในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน และสิทธิในการบริโภค
2. ทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ 30 ข้อ แล้วตรวจแบบทดสอบและเก็บคะแนนไว้
3. ทำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน วิชา สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน และสิทธิในการบริโภค กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน และสิทธิในการบริโภคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 82.15/82.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน และสิทธิในการบริโภค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 ประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน และสิทธิในการบริโภค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เกิดจากการให้คะแนนระหว่างที่มีกิจกรรมการเรียนรู้ รวมเป็น 200 คะแนน และทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 30 คะแนน นำคะแนนที่ได้มาหาประสิทธิภาพ

จำนวนนักเรียน	คะแนนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานระหว่างเรียน (20 คะแนน)		คะแนนการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน (30 คะแนน)	
20	คะแนนเต็ม (200 คะแนน)	ร้อยละ (E ₁)	คะแนนเต็ม (30 คะแนน)	ร้อยละ (E ₂)
	คะแนนเฉลี่ย 164.30	82.15	คะแนนเฉลี่ย 24.65	82.17
	ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ (E ₁ /E ₂) เท่ากับ 82.15/82.17			

จากตารางที่ 4.1 พบว่าคะแนนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ระหว่างเรียน (E₁) เท่ากับ 82.15 คิดเป็นร้อยละ 82.15 และคะแนนจากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน (E₂) เท่ากับ 24.65 คิดเป็นร้อยละ 82.17 ดังนั้น ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วเทียบกับเกณฑ์

ร้อยละ 67-100 คะแนน 36.00 ถึง 54.00 หมายถึง การอยู่อย่างพอเพียงดี

ร้อยละ 34-66 คะแนน 18.00 ถึง 35.00 หมายถึง การอยู่อย่างพอเพียงพอใช้

ร้อยละ 0-33 คะแนน 0 ถึง 17.00 หมายถึง การอยู่อย่างพอเพียงควรปรับปรุง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน และสิทธิในการบริโภคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน ได้ทำการตรวจสอบการแจกแจงข้อมูล พบว่ามีการแจกแจงแบบปกติของคะแนนผลต่างหลังเรียนกับก่อนเรียน ($k.s = .731$; $sig. = .097$) จึงทำการทดสอบสถิติ t-test แบบ Dependent ผลของข้อมูล ปรากฏดังตาราง

การจัดการเรียนรู้	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	df	t	sig
ก่อนเรียน	20	30	15.20	4.07	19	16.09	.000
หลังเรียน	20	30	24.65	3.31			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน และสิทธิในการบริโภค มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียงของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน และสิทธิในการบริโภค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียงโดยใช้ค่าเฉลี่ย

ผลของข้อมูล ปรากฏดังตาราง

ลำดับที่	คะแนน	ร้อยละ	ระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียง
1	52	96.30	ดี
2	54	100.00	ดี
3	46	85.19	ดี
4	49	90.74	ดี
5	43	79.63	ดี
6	46	85.19	ดี
7	42	77.78	ดี
8	41	75.93	ดี
9	39	72.22	ดี
10	38	70.37	ดี
11	39	72.22	ดี
12	42	77.78	ดี
13	39	72.22	ดี
14	37	68.52	ดี
15	46	85.19	ดี
16	46	85.19	ดี
17	45	83.33	ดี
18	42	77.78	ดี
19	50	92.59	ดี
20	46	85.19	ดี
เฉลี่ย	44.10	81.67	ดี

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน และสิทธิในการบริโภค มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียงเฉลี่ยอยู่ในระดับ 44.10 คิดเป็นร้อยละ 81.67 ในระดับการอยู่อย่างพอเพียงดี

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วเทียบกับเกณฑ์

ค่าเฉลี่ย 4.51 ถึง 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 ถึง 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 ถึง 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 ถึง 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 ถึง 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	นักเรียนชอบตัวอย่างเหตุการณ์ทำให้เห็นภาพปัญหาที่เรียน	4.30	0.65	มาก
2	นักเรียนสนใจซักถาม และแสดงความคิดเห็น	4.20	0.69	มาก
3	นักเรียนสนใจกับปัญหาที่จะได้หาแนวทางแก้ไข	4.65	0.58	มากที่สุด
4	การทำงานกลุ่มสมาชิกในกลุ่มชอบเพราะคละความสามารถของผู้เรียน	4.60	0.50	มากที่สุด
5	นักเรียนชอบแสดงความคิดเห็นการแก้ปัญหาต่อเรื่องที่เรียนอย่างอิสระ	4.20	0.83	มาก
6	นักเรียนสนใจทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	4.85	0.36	มากที่สุด
7	นักเรียนสนุกกับการทำงานเป็นกลุ่ม	4.85	0.36	มากที่สุด
8	นักเรียนชอบให้ซักถามปัญหาหรือยกเหตุการณ์ประกอบการอธิบาย	4.35	0.67	มากที่สุด
9	นักเรียนสนใจที่จะแสดงความคิดเห็นริเริ่มสร้างสรรค์และร่วมกันอภิปรายในปัญหาที่กำหนด	4.20	0.69	มาก

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
10	นักเรียนชอบแสดงความคิดเห็นต่อปัญหารายบุคคล	3.90	1.20	มาก
11	นักเรียนชอบกระบวนการแลกเปลี่ยนที่จะได้แก้ปัญหา	4.55	0.60	มากที่สุด
12	มีความสนใจค้นคว้าเนื้อหา มีความ หนังสือ อินเทอร์เน็ต	4.70	0.65	มากที่สุด
13	นักเรียนมีความสนใจเรียนรู้บุคลิกภาพ การแต่งกาย และการพูดจาเหมาะสมในการนำเสนอแนวทางการแก้ปัญหา	4.00	0.56	มาก
14	นักเรียนมีความสนใจการสรุปประเด็นแนวทางการแก้ไขปัญหาตรงประเด็น	3.95	0.51	มาก
15	นักเรียนชอบการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการแสดงออกด้านความคิด	4.30	0.65	มาก
รวม		4.39	0.54	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานโดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 6 นักเรียนสนใจทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และข้อ 7 นักเรียนสนุกกับการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.36) โดยลำดับที่สอง คือข้อ 12 มีความสนใจค้นคว้าเนื้อหา มีความ หนังสือ อินเทอร์เน็ต ($\bar{X} = 4.7$, S.D. = 0.65) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือข้อ 14 นักเรียนมีความสนใจการสรุปประเด็นแนวทางการแก้ไขปัญหาตรงประเด็น ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.51) ประวัติศาสตร์ไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.09/83.28

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเรื่องเศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน และสิทธิในการบริโภค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.15/82.16
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน และสิทธิในการบริโภค หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียง ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน และสิทธิในการบริโภคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียงเฉลี่ยอยู่ใน ระดับ 44.10 คิดเป็นร้อยละ 81.67 ในระดับการอยู่อย่างพอเพียงดี
4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน และสิทธิในการบริโภค ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหา เป็นฐานเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน และสิทธิในการบริโภค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.15/82.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจาก แผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านการ สร้างอย่างเป็นระบบ โดยวิธีการที่ถูกต้องครบถ้วน โดยได้รับการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ก่อนที่จะนำไปใช้จริงและยังเป็นแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจริงจาก สถานการณ์แวดล้อมในชีวิตปัจจุบัน อีกทั้งยังมีการกระตุ้นให้เกิด การเรียนรู้ร่วมกัน ให้ผู้เรียนสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าอย่าง กระตือรือร้นโดยมีการเสริมแรงทางบวกส่งผลให้ผู้เรียนมี ประสิทธิภาพทางการเรียนที่สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยราช วรสวัสดิ์ (2562, น. 71) ได้ศึกษาผลการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเรื่องวิเคราะห์ประเด็นสำคัญใน ประวัติศาสตร์ไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องวิเคราะห์ประเด็นสำคัญประวัติศาสตร์ไทย ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.09/83.28

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน และสิทธิในการบริโภค หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เนื่องจาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์ ในชีวิตประจำวัน และสิทธิในการบริโภค ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบปัญหาเป็นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น ได้ผ่านการวางแผน บทเรียนให้ถูกต้อง มีระบบ โดยมีการศึกษาหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และดำเนินตามขั้นตอนปัญหาเป็นฐาน อย่างมีระบบ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดการเรียนรู้โดยให้ ผู้เรียนฝึกการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ฝึกสร้างองค์ความรู้ด้วย ตนเอง และยังเน้นกระบวนการเรียนแบบกลุ่ม ให้ผู้เรียนได้ทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้ฝึกความรับผิดชอบ สามารถแบ่งหน้าที่กันเองได้ โดยมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามจริง ซึ่งผู้เรียนมี ผลงานที่น่ายอมรับและบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชฎาพร จันทนา และอรุณ ชัยกระเดื่อง (2565, น. 131) ได้ศึกษาผลการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทย สมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ หลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ชีวภัทร์ นิตยกุลเศรษฐ์ (2563, น. 70) การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง ประเด็นสำคัญทางประวัติศาสตร์ไทย กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหา เป็นฐาน เรื่อง ประเด็นสำคัญทางประวัติศาสตร์ไทย หลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่าง พอเพียงของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน และสิทธิในการบริโภค

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียงเฉลี่ยอยู่ใน ระดับ 44.10 ในระดับการอยู่อย่างพอเพียงดี ทั้งนี้เนื่องจาก การพัฒนาผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิศาล เครือลิต (2565, น. 234) ได้ศึกษาผลการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงก่อนและหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 129.37 คะแนน และ 137.73 คะแนนตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพบว่า นักเรียนมีคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน และสิทธิในการบริโภค ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$) ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงเรียนรู้จากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน เพื่อให้ได้ฝึกทักษะการคิด ซึ่งการจัดการเรียนรู้ที่จัดขึ้นส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการกลุ่ม การรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น ตลอดจนมีทักษะการสื่อสารที่ดีที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริดา ครุฑคำ และฐิติวรดา พลเยี่ยม (2565, น. 101) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่องอัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละ โดยการใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม เรื่องอัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญพร จันทนา และอรัญ ชูกระเดื่อง (2565, น. 131) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทย สมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนที่จะนำแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานไปเพื่อพัฒนาความสามารถในการติดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ควรคำนึงถึงเวลาในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากขั้นตอนการยกตัวอย่างใช้เวลามาก อาจทำให้เวลาในการเรียนไม่พอต่อการพัฒนาการคิด

1.2 การนำแผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานไปใช้ ต้องคำนึงถึงวัยของผู้เรียน สื่อการสอนควรมีความพร้อม สำหรับการเลือกปัญหาหรือสถานการณ์ควรเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวผู้เรียนและหลากหลายคำตอบไม่ควรตายตัวหรือมีคำตอบอยู่มากกว่าหนึ่งคำตอบ ครูผู้สอนควรกระตุ้นอยู่เป็นระยะ ๆ จะทำให้การจัดการเรียนรู้ไม่น่าเบื่อ และผู้เรียนให้ความร่วมมือในการเรียนรู้โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.อรัญ ชูกระเดื่อง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

เอกสารอ้างอิง

กนก จันทรทอง และศิริขวัญ ชินศรี. (2564). การพัฒนาทักษะการคิดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ส 32104 สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง ด้วยกระบวนการศึกษาชั้นเรียน (Lesson Study) และวิธีการแบบเปิด (Open Approach) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

กนกวรรณ เขียนน้ำชุม. (2563). การพัฒนาทักษะการเรียนรู้
รายวิชาวิทยาศาสตร์โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนบ้านดงน้อย
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร
มหาบัณฑิต). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
จุฑามาศ กุลศรีโล, สุรกันต์ จักร และประยงค์ หัตถพรหม.
(2565). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน
ร่วมกับสื่อประสมเรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
ชฎาพร จันทนา และอรรณู ชูกระเดื่อง. (2565). การพัฒนา
กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน
เรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต).
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ปิยะราช วรสวัสดิ์. (2562). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้
โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง วิเคราะห์ประเด็นสำคัญ
ในประวัติศาสตร์ไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
พิศาล เครือลิต. (2565). การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้าง
คุณลักษณะอย่างพอเพียงตามหลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น. (การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์)
พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
มัณฑุ เลานอก. (2565). การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหา
เป็นฐาน วิชาสังคมศึกษา เพื่อส่งเสริมความสามารถใน
การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.
(ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
อมรรัตน์ สิงห์โท และอรรณู ชูกระเดื่อง. (2564). การพัฒนา
กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานรายวิชา
เศรษฐศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.